

From: Venstres stilling til lovforslaget er ikke ændret fra første behandling. Vi kan stadig væk ikke medvirke til dets gennemførelse, selv ikke i den skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg skal ikke gentage argumentationen herfor, men henvide til vore udtalelser i betænkningen.

Jeg er dog meget ked af, at der ikke har kunnet opnås enighed på grund af sagens store betydning for Grønlands fremtid, så meget mere som der i udvalget på et vist tidspunkt var udsigt til, at det kunne lykkes, men det strandede desværre på den højtærede ministers afvisning af vore tanker. Jeg forstår ikke rigtig, at den højtærede minister ikke mener at kunne tage hensyn til to partier i folketinget, der dog repræsenterer en meget stor del af den danske befolkning. Jeg synes for øvrigt slet ikke, det ligner den højtærede minister at køre den hårde linje. Jeg synes, det er helt imod den højtærede ministers natur og sædvane. Det er ikke nemt for mig at vide, hvem der har været den højtærede ministers rådgiver i dette spørgsmål, men vedkommende har i hvert fald ikke gjort den højtærede minister nogen tjeneste.

Jeg er som sagt ked af sagens udfald, men jeg vil gerne fremhæve, at selv om lovforslaget bliver vedtaget imod vort ønske, vil venstre naturligvis tilsige sit loyale medarbejderskab for at skabe de bedst mulige forhold for Grønlands fremtid.

Jeg skal kun tilføje, at den højtærede minister i udvalget fremsatte en erklæring om, at rådets formand ikke ville blive udnævnt før efter folketingsvalget i efteråret 1964, og jeg vil gerne bede den højtærede minister bekræfte dette tilsagn over for folketinget.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister ved jo, at vi i oppositionen i Grønlandsspørgsmål er indstillet på at yde en positiv medvirken. Det fik den højtærede minister et bevis for for nylig, da vi tilsluttede os den grønlandske tjenestemandsløve. Selv om vi, hvad den højtærede minister ved, oprindeligt havde givet tilslutning i Grønlandsudvalget af 1960 til et andet Grønlandsforslag, der ikke indeholdt noget fødestedskriterium, sluttede vi alligevel op om dette, fordi vi mener, at det er rigtigst, at vi i det omfang, det

overhovedet er muligt, fører de grønlandske love igennem sammen.

Når vi tænker på den lange række af forslag, der er vedtaget i fællesskab angående Grønland, er det i høj grad mærkværdigt, at den højtærede minister stiller sig så afvisende, som tilfældet er, ved behandlingen af et lovforslag om koordinering af det grønlandske arbejde. Ikke engang med hensyn til en rimelig saglig behandling har den højtærede minister vist sig imødekommende. Jeg synes, det er et yderst rimeligt forslag, at spørgsmålet om sekretariatets opbygning skulle forelægges for det af statsministeren nedsatte administrationsudvalg. Argumenterne herfor fremkom jeg med ved første behandling, men den højtærede minister har afvist, at dette sagkyndige organ skal behandle sagen. Hvis man på en række områder skulle gennemføre nydannelser inden for administrationen uden at give dette udvalg lejlighed til at bedømme de enkelte tilfælde, er det os uforståeligt, hvad man har det udvalg til.

I øvrigt havde vi en anden sag til anden behandling i det høje ting i går, hvor der var rejst spørgsmål om direkte referat til en minister. Her afvistes tanken af den pågældende minister under henvisning til, at så måtte sagen behandles i administrationsudvalget først. Det er lidt uforståeligt, at regeringen gør en sådan forskel på to lovforslag, som har været til behandling to dage lige efter hinanden.

I betænkningen henviser flertallet til, at man engang i Grønlandsudvalget af 1960 har drøftet spørgsmålet om administrationsudvalget og dér ikke har ment, at det ville være hensigtsmæssigt at overlade behandlingen af de administrative forhold vedrørende Grønland til administrationsudvalget. Det er flere år siden, denne drøttelse har fundet sted, og det er da rigtigt, at vi var enige om, at man ikke skulle overlade behandlingen af disse administrative spørgsmål til administrationsudvalget, men det har vi heller ikke foreslået. Vi har foreslået, at man henvendte sig til administrationsudvalget og lod dem se på sagen og give deres udtalelse, for selvfølgelig må Grønlandsudvalget af 1960 selv kunne behandle spørgsmålene og fremkomme med indstillinger. Den udtalelse i betænkningen, man